

autor: **Sindikata KBC Zagreb**, Tanja Leontić, predsjednica

Datum: 22. kolovoza 2019.

PROBLEMI U ZDRAVSTVU SU JOŠ PUNO VEĆI OD PROBLEMA POSEBNIH UVJETA RADA

Sindikata KBC Zagreb oštro usuduje izjave u medijima svih onih koji jednu kategoriju radnika u zdravstvu stavljaju u privilegirani položaj. Tako u sustavu zdravstva osim liječnika i medicinskih sestara rade i ostale kategorije zdravstvenih i nezdravstvenih radnika i sustav bez svih njih jednostavno ne bi mogao funkcionirati.

Nasuprot takvim izjavama, izjave ministra Marića vraćaju optimizam, jer nagovještaju da Vlada ozbiljno razmišlja o povećanju osnovice za izračun plaća od 7% u javnim i državnim službama što bi tada stvarno značilo povećanje plaća, pa tako i radnicima u zdravstvu. Korekcija dodataka na posebne uvjete rada to nije.

Povećanje osnovice za izračun osnovne plaće zahtjeva usklađenje sa Zakonom o minimalnoj bruto plaći. Poslodavci trenutno imaju obvezu primjene ovog Zakona pa radnicima s nižom stručnom spremom plaću nadopunjuju do zakonom propisanog bruto minimuma - 3750 kn, a što radniku početniku u zdravstvu koji ne radi u smjenama predstavlja 11,5 % povećanje plaće i time se izjednačuje s plaćom radnika s minimalno 23 godina radnog staža. Krivulja plaća u javnim službama tada nije linearna, već završava na bruto iznosu od 3750 kn i ulazi u svoju horizontalnu putanju.

No, problemi u zdravstvu su još puno veći.

Stupanjem na snagu novog Zakona o zdravstvenoj zaštiti (01. siječanj 2019.) zakonodavac je promovirao novu kategoriju zdravstvenih radnika, ali koji i dalje ne mogu valorizirati svoj rad kroz odgovarajući koeficijent složenosti poslova kojeg propisuje Uredba Vlade o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u javnim službama: logopedi, medicinski tehnolozi, biotehnolozi i biomedicinski inženjeri, biolozi u zdravstvu, klinički psiholozi, medicinski fizičari, fonetičari i nutricionisti ako obavljaju zdravstvenu djelatnost u procesu dijagnostike i liječenja. Socijalne radnike u bolnici koji obavljaju zdravstvenu djelatnost u procesu dijagnostike i liječenja Zakon ne navodi.

Navedenim zakonom zakonodavac omogućuje da u sustavu zdravstva rade dvije kategorije zdravstvenih radnika, one s odobrenjem za samostalni rad (licence) i one bez licence, što smatramo jednim od oblika diskriminacije.

Nasuprot njima, u zdravstvu preko 10 godina rade zdravstveni radnici s licencom i posjeduju diplomu visoke stručne spreme, no dobivaju plaću više stručne spreme. Zakon o zdravstvenoj zaštiti ih i dalje ne prepoznaje, kao ni Uredba Vlade, te time zakonodavac „ignorira njihovo postojanje“: magistre sestrinstva, magistri fizioterapije, magistri radiološke tehnologije i magistri medicinsko-laboratorijske dijagnostike.

Nadležna ministarstva u Vladi pod hitno moraju riješiti ovaj „kaos“ u primjeni pravnih propisa tako da pokrenu zakonodavne i pravne promjene kako bi se doneseni zakoni mogli provoditi i sveobuhvatno rješavati nagomilane probleme u sustavu zdravstva, a koji su osim nezadovoljstva plaćom, također bitan razlog nezadovoljstva radnika koji dovodi do njihovog sve većeg odljeva u zemlje EU.